

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyilttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1884. évi folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavart ne forduljon elő.

Előfizetések elfogadtatnak Kézdi-Vásárhelytől a kiadó-hivatalban, Csik-Szeredán Szabó Albert könyvnyomdájában. Az előfizetési pénzek vidékről — legcélszerűbben posta-utalvánnyal — Kézdi-Vásárhelyre, lapunk kiadó-hivatalába küldendők.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Földbirtokosainkhoz.

Kézdi-Vásárhely, márczius 22.

Tudvalevőleg a földadóra vonatkozó kataszteri munkálatok befejeztettek s az erre vonatkozó birtokívek a városi tanácsnál az érdekeltek által megtekinthetők s a kinek az ellen sérelme van, 60 nap alatt folyamodhatik orvoslásért. A kitűzött határidőnek egy része már lejárt. A földadó tulajdonosai ellen pedig nagyon sok a panasz. Némelyek földadóját kétszer, sőt háromszor oly magasra emelték, mint eddig volt. Igyekez-

nünk kell tehát, hogy a reánk rótt terhet elviselhetővé tegyük.

Köztudomású dolog, hogy hazánkban a földadó oly magas, mint sehol a külföldön; ezt maga a kormány is elismerte több ízben s épen azért azt nem is szándékozik felebb emelni. A hiba tehát a jelen esetben nem a kormányban, hanem a kataszteri becselőbiztosokban van, mert a székelyföldi talajnak a volt három osztály elegendő lett volna ezért szükségtelen volt hét osztályt felállítani. Igaz ugyan, hogy általában talajunk alkatrészei jók, a mennyiben azok újabbkori földpátokból képződtek, de éghajlatunk oly kedvezőtlen, hogy talajunk más vidékek rossz talajával össze sem hasonlítható.

S különben is, hol májusban s júniusban még fagy van s hol az Oláhországból kihozott vámmentes gabona a gazdaközönséget annyira sújtja, mint nálunk: ott — bátran kimondhatjuk — a földadó emelése valóságos merénylet. Hiszen földbirtokosaink ma holnap csak bérlői lesznek, de nem tulajdonosai saját földjeiknek. S ha így haladnak a lejtőn sorsunk intézői: ma holnap kénytelenek leszünk vándorbotot ragadni s egy jobb hazát keresni.

Itt az idő tehát, hogy tegyünk valamit saját érdekünkben, hogy segítsünk magunkon. A mit egy-két ember el nem érhet, azt elérhetjük egyesített erővel.

Részünkről jónak látnók, ha földbirtokosaink egy értekezletet tartanának s egyesülve adnák be panaszukat a tárgybán az illetékes forumhoz.

Egy ily értekezlet egybehívására nézetünk szerint e város köztisztvisletében álló polgármestere volna hivatva leginkább, ki viszonyaink ismereténél és tekintélyénél fogva igen sokat tehetne ez ügyben.

Saját érdekünkben kérjük földbirtokosainkat, ne legyenek tétlenek s a mi még megmenthető, azt a saját javukra mentésük meg, mert ha hallgatólag magunkra vesszük a már is majdnem elviselhetetlenné vált terhet: jövőre, Isten a megmondhatója, mekkorát rónak reánk. Reméljük, hogy soraink nem fognak pusztában elhaugzani s földbirtokosaink igyekezni fognak helyzetükön javítani. Ezen reményben ajánljuk a fennebb megpendített eszmét városunk érdemes polgármesterének becses figyelmébe.

Felhívjuk ez ügyben vidéki érdekelt földbirtokosaink figyelmét is.

Sz—t.

A kisüstök az osztrák parlamentben. Az osztrák birodalmi tanács képviselőházának szeszadó-bizottsága a pénzügyminiszter képviselőjének indítványára elhatározta, hogy a képviselőháznak hasonló határozati javaslat megszavazását fogja ajánlani a kisüstökben történő szeszfőzés számára adandó kedvezmények ügyében kiadandó utasításra nézve, mint a milyen jegyzőkönyvi nyilatkozatot tett gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszter ezen ügyre vonatkozólag a magyar képviselőházban. Ezen eljárás eléggé bizonyítja, hogy Szapáry gróf határozati javaslata annyi bölcsesség és tapintattal volt összeállítva, hogy annál jobban alig lehetne.

vezmények ügyében kiadandó utasításra nézve, mint a milyen jegyzőkönyvi nyilatkozatot tett gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszter ezen ügyre vonatkozólag a magyar képviselőházban. Ezen eljárás eléggé bizonyítja, hogy Szapáry gróf határozati javaslata annyi bölcsesség és tapintattal volt összeállítva, hogy annál jobban alig lehetne.

Ipartörvény-javaslat.

IV. FEJEZET.

Az ipartestületekről.

114. §. Törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsosai bíró városokban a mesterséggel foglalkozó önálló iparosok kívánatára az illetékes ipar- és kereskedelmi kamara meghallgatásával a törvényhatóság határozata alapján az iparhatóság által ipartestületek alakítandók.

A mennyiben az ipartestület szükséges volta iránt az illető iparosok, az ipar- és kereskedelmi kamara és törvényhatóság közt nézeteltérés lenne, az ügy elhatározás végett a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter elé terjesztendő.

115. §. Különböző mesterségek számára egy város területén is több ipartestület alakítható, ha az iparosok száma avagy vagyoni tehetsége az illető testületek működésére nézve kellő alapot nyújt.

116. §. Mindazon iparosok, kik az illető város területén a testületi alapszabályokban megjelölt mesterséget üzik, a testület tagjai, és a tagsági díjak fizetésére kötelesek.

Kereskedők, gyárosok avagy részvény-

Az omnibusz kereke eltörik.

— Regény öt kötetben. —

Irta

Ch. Bauga.

„Ce que la femme veut, Dieu le veut.“

II. KÖTET.

Pali, a mit mondott, meg is tevén, s gyorsan, lábaitól kitelhetőleg haladván, elérkezett, a hová igyekezett, és — „megházasodott.“ Egy öreg, vén asszonyt vett el: az apjától rámaradt öreg, rozszant kastélyformát, a hozzátartozó külső- és belsőségekkel együtt.

Megérkezése a gyámság alól felszabadult ösbe, nélkülözött minden bevonulási ceremóniát. Egy bot, a jó János urról rámaradt kalap, egy a muzeumi régiségnek is beillő kabát a hozzátartozó gomblyukakkal s gombhelyekkel, egy megderesedett nadrág s két tátott száju csizma vala összes kísérete. De azért a hétnapi gyalogutat egy melléje akadt drótosztót társaságában vigan tette meg. — Megérkezvén, azon kezdte fiatal fölérsuri teendőit, hogy „kastélyának“ lakóitól felszedte a házbert, nyomban pedig kikergette őket: egy jámbor csizmadiát s egy nagyothalló koporsókészítőt. Ura és parancsolója lévén az ősi „dominiumnak“, rendelkezéseit azon folytatta, hogy a szomszédból áthivatott egy istenfélő anyókat s

Barna felhők tornyosulnak,
S az eső is csak hull ám.

„Úgy kell! — most fogtok bűnhődni
Munkakerülésekért“,
Kiviláglik, mit mondtam:
Hogy imátok mit sem ér.“
Ezalatt az ég szétpattan,
Lángoszlop szakad alá,
Asszonyunkat körbe futja,
És e szöveget hallá:

„Asszony! Éva bűnfajzata!
Lelked rég elvesztetted,
Bálványt építsz s azt imádod,
Verjen hát saját tetedt!“
Dörgés közt a láng eloszlik
És az asszony kövé vált,
Melle az osztovata
És a kotló a hogy állt.

Ott hirdeti most „Somlyó“-n,
Móhval koronázottan,
Hogy mi éri a hitetlent,
Istentől ha távol van.
Igy maradt ez szájról szájra,
Igy beszéli el Klió. —
Emberek! tanuljátok meg,
Hogy az Istent félni jó!

Szerecsen.

A „Székelyföld“ tárczája.

A szövő asszony.

(Legenda.)

Félre verik a harangot,
Míntha vést jeleznének,
Nyakra-főre, jobbra-balra
Futkároz gyermekesereg,
Lobogókkal és kereszttel
Templomból a pap siet
Elfogadni a keresztet
És a buzgó híveket.

Napkeletről, napnyugatról
Gyül seregese a nép,
Két falat von férfi s némbér,
Egymás nyomdokán így lép;
Indulót pereg a dob majd,
Majd zeneg: „Szép liljomszál!“
Majd a kettő összeolvad
S a magasba így fölzáll.

Töredelmes bűnbánattal,
Isten félelme között,
Szép piros pünkösdi napjára
Búcsúra a nép így jött.
De az istentelen asszony
Nem tekintve ünnepet,
Osztovata mellé béül
S önteltséggel szövöget.

Hetyke arccal kitekintget,
Gúnynyal szól egy és más:
„Lomha népség! hitvány férgek!
Ez rátok tán áldást hoz! ...
Jobb volna, ha dolgoznátok
Ötthon tűzhelyeteknél,
Mintsem annyi ezer ember,
Bár szegény, itten henyél.“

„Asszonyom! nemed erénye:
Isten dicső félelme
Kiveszett-e kebeledből?
Vagy nincs benned szív s elme? ...
Még ha van szív s benne érzés,
Térj magadhoz s jer velünk,
Töredelmes bánat mellett
Megbocsát jó Istenünk!“

„Mit törődöm én templommal,
Csak legyen minden, mi kell;
Munkátlan kéri az Istent
Öste és mikor felkel.“
Igy beszél a gonosz asszony;
De a szál egyre szakad,
Mert rossz nyelve s álnok szíve
Sok bálulóra akad.

Összezuának a harangok,
Minden Istenhez siet;
Asszonyunk még mindig csak szó,
Úgy akarja ... és siket.
Ezrek ajkán zeng az ének,
Reng a nép, mint egy hullám,

társaságok a testületekbe nem kényszerít-
hetők.

Kétség esetében az iránt, hogy egyes
iparosok kötelesek-e a testületbe lépni: az
iparhatóság az illetékes ipar- és kereske-
delmi kamara meghallgatása után határoz.

118. §. Az ipartestület célja: az ipa-
rosok közt a rendet és az egyetértést fenntar-
tani; az iparhatóságnak az iparosok közt
fentartandó rendre irányuló működését tá-
mogatni, az iparosok érdekeit előmozdítani
s őket haladásra serkenteni.

Ez okból gondoskodnak arról:

a) hogy a mesterek és segédek közt
rendezett viszonyok álljanak fenn;

b) hogy a tanoncok ügye rendez-
tessék;

c) hogy surlódások esetén békéltető
működés biztosítható;

d) hogy segélypénztárak létesüljenek;

e) hogy az iparosok anyagi érdekeit
szövetkezetek alakítása által előmozdítsa;

f) hogy a hatóságokat iparügy tekin-
tetében kellőleg tájékoztassa.

120. §. Minden ipartestületnek alap-
szabályokkal kell birnia, melyeket a tör-
vényhatóság az érdekelt iparosok és a ke-
reskedelmi és iparkamara meghallgatása
után a földmívelés-, ipar- és kereskedelem-
ügyi miniszternek a belügyminiszterrel
egyetértőleg leendő jóváhagyás végett be-
mutatni kötelek.

123. §. A testület közgyűlése elhatá-
rozhatja, hogy a testületbe tartozó segédek
számára segélypénztár létesíthessék.

Ily segélypénztár számára külön alap-
szabályok készíthetők.

Ez alapszabályokban meg kell hatá-
rozni:

a) mily pénzekből és járulékokból ala-
kítandó a segélypénztár;

b) mely esetekben van a segédnek
igénye segélyre;

c) mi a segély legnagyobb mérvé, a
melyre a segédnek igénye van.

133. §. Minden közgyűlésről jegyző-
könyv vezetendő, a mely jóváhagyás végett
az iparhatóságnak bemutatandó. Oly köz-
gyűlési határozatok, a melyek az alapsza-
bályok módosítására vonatkoznak, a föld-
mívelés-, ipar és kereskedelemügyi minis-
ternek a belügyi miniszterrel egyetértőleg
adandó jóváhagyása alá esnek.

134. §. A testületi előjárásnak leg-
alább 12 iparosból kell állani.

egy olyan pityókás-tokánt készített vele,
a melyet a négy nap ut által erősen pró-
bára tett étvágya épen kívánhatott; aztán
a padlásról lehozatta a nagyidőket élt ősi
diványt, s egyet olyat aludt rajta, a minőt
— minden megfeszített fantázia nélkül is
elképzelhetnek önök.

Aludván, álmodott is. Azt látta álma-
ban (de kérem önöket: ne kívánják tőlem
ezen álom pszichológiai magyarázatát!), te-
hát azt látta álmaiban, hogy egy drótos-
törő nyári napon egy kazal széna te-
tejére felfeküdve, példányszerű mohósággal
kanalazott be egy fazéknyi olvasztott zsirt,
a mi miatt aztán a szegény tőtnak alighogy
ki nem szedte a szemeit a felesége. Felelte
épületes álma után felébredvén, először is
nagyot nyújtózott a diványon, azután
pedig mind csak azon töprenkedett, hogy mi-
ként boszulhatná meg magát egy akármiféle
nőszemélyen, ha az őt most kényelmes ko-
móziójában háborgatná! ... Arra az ered-
ményre jutott, hogy — semmit sem tudott
kigondolni.

Teltek és multak az idők. Ezt mondas
nélkül is tudja mindenki.

Palira nézve kettős gyorsasággal tel-
tek. Étel, ital és álom között csakugy re-
repültek a napok, mintha (hogy nagyot ne
mondjak) ... madarak lettek volna.

De az események további folyamának
okáért vissza kell térnünk a történetünk
előtti időkre. A jó János ur ugyanis, menny-
dörgő életépárja elől, a mikor csak tehet-
te, ki szokott volt menekülni a Pali társaságá-

135. §. Az előjárásokat a testület vá-
lasztóképes tagjai közgyűlésen választják.

Választhatók azon testületi tagok, kik:

a) legalább 3 év óta a város területén
mint önálló mesterek működnek és mester-
ségüket tényleg még űzik;

b) politikai jogok gyakorlásától fel-
függésztve nincsenek;

c) csőd alatt nem állanak.

136. §. Az előjáróság tagjai a maguk
kebeléből választanak elnököket és elnök-
helyetteseket.

(Vége köv.)

Levelezés.

Csikmegye.

Győ. Szárhegy, 1884. márcz. 12.

(Szarhegy új harangjai.)

Folyó hó 6-án délután 3 órakor „Both
bácsi“-nak látogatására, Szárhegyre kirán-
dulván, ott szokatlan sürgést-forgást vet-
tem észre.

Férfiak és asszonyok, nagyok és gyer-
mekek szaladtak a „Templom-hegy“-re, s
kik háznak nem hagyhatták, kapujok elől
nézték a hegyen végbemenő nevezetes
eseményt.

En is arra irányzám figyelmemet s
látám a Gyergyó kies vidékét uraló templom
dombját sűrű néptömeg által ellepve
s egy ember-rajt hosszú kötél végébe csi-
peszkedve, a hegyoldalnak vetett lábakkal,
lassu jeladásra, rendre huzni fel a toronyba
a gépész által csigára készített, Sopronból
hozott új, összhangzó harangokat.

A helyszínére siettem én is s mentem-
ben gyönyörködve néztem a 724 klggrammos
nagy harangnak a magasba való lassu emel-
kedését, mely, mikor az alácsuszatott ge-
rendákra helyzetetett, a kürtös riadót fújt
s a nagy tömeg lelkesült „éljen“-eket
kiáltott.

Örültem én is az örvendőkkel s me-
legen szoríték kezét a hivei tömegből kilépő,
mindig elégedett, de most az örömtől su-
gárzó arcú „Both bácsi“-val és az őt kör-
nyező érdemes községi honoratorokkal.

Tőlük részletesebben is megértém, hogy
az új harangokat Riemer udvarhelyi vas-
kereskedő utján Sopronból Seltenhoffer Fri-
gyes és fia gyárából rendelték s hogy azok
utjukban Püspök urunk Ő nagyméltósága
által február 7-én Gyulafehérvárra — mint
a kegyes Főpásztor írja — „nagy lelki

ban a mezőkre, s a mezőkön is tul, az er-
dőre. Itt aztán azzal töltögették, nem a ku-
lacsot, hanem az időt, hogy (a szegények!)
eprészgettek, halászgattak s hébe-korba va-
dászgattak is. A dolog érdeme az, hogy egy
kászu eper, vagy egy elejtett vagy más ál-
tal elejtett nyúl, vagy egy kötegni hal
olyanforma szolgálatot tettek a nagyné-
vel szemben, mint a minőt a bölcs Frank-
linnak villámhárítója tesz a lecsapni készülő
mennykővel szemben. De háta böles Frank-
lin mért nem talált ki jámbor férjek s uno-
kaöcsék fejbübjára való mennykőfogót
is?! ... Pali az eprésző, halászgató és va-
dászó sportot már csak azért is kiváló ro-
konszenével tüntette ki, mert a mint mon-
dók, ideig-óráig menekülést nyújtott s
mennydörgést osztatott. Hanem, a hogy a
jó János ur Istenben elnyugodni szerencsés
lett — egymagára maradván, nem nagyon
gyakran állott módjában eprészgetni, ha-
lászgatni, vadászgatni. Most azonban sza-
baddá s önmagának urává lévén, u. n. „bok-
ros“ tennivalóitól a legkevésbé sem hábor-
gatva, nap nap után: eprészgetett, halász-
gatott, vadászgatott.

A mese kezd bonyolódni ... Ugy
történt, hogy egy ilyen kirándulása alkal-
mával egészen véletlenül egy kis pórléány
(17—18 éves) ötlék a szemeibe, a mint a
domboldalon kosarába epret szedegetett.
Pali, mellözve minden teketóriát, oda san-
dalgott az epresoldalra, megállott és nézte
s újból csak nézte a kis léányt. Azt mon-
dom, hogy ennek a „vadrózsának“ eper
volt ajaka, piros rózsá, s szemeit valószí-

örömek között“ felszenteltettek s most
tétetnek fel a hitbuzgó ősök által 1400-ban
épített toronyba, hogy annak „imádsá-
gos nyelvei“ legyenek. A nagy harang
724 klggramm, in hon. Omnium Sancto-
rum“, a második 385 klg. „Ave Maria gra-
tia plena“ felirattal, in hon. B. Mariae V., a
harmadik 267 klg., in hon. S. Ladislai,
a negyedik 98 klg., in hon. S. Francisci,
vannak felszentelve; öntött vas harang-
székeken állanak s az áldozatkész patro-
nus község fizet értékét részletenként 4000
forintot.

A régi harangok kettejét a helybeli
szent Ferencz rendű szerzetesek templomá-
nak ajándékozták, a harmadikat pedig a
gyárnál — kilóját 85 kron — beváltották.

Szarhegy nemes közséje ezen ténye
által is fényesen bebizonyította, hogy meny-
nyire méltó azon nagy természeti kincsre,
mit Isten neki Borszék birhatása által adott.
Szép jövedelmeinek igen tekintélyes részét
egyházi és iskolai célokra fordítja, okos
és helyes gazdálkodás által úgy a nép jól-
létét előmozdítani, mint újabb jövedelmi
forrásokat nyitni főtörekvése.

Both bácsi meg van elégedve hivei
körében s a hivek is jól érzik magukat az
ő lelki vezetése alatt; nincs is egyéb kíván-
ságuk, csak az, hogy a szép összhangzat ne
csak a harangokban, hanem a hivek lelkei-
ben is mindenkor meglegyen!

Vasárnap a plebános segédlettel ün-
nepélyes „Te Deum“-ot tartott és szent
misét mondott, melyet egy alkalmi szent
beszéddel zárt be. Így lett méltóan megün-
nepelve a szarhegyi harangok megszólalása.

De a gonosz szellem egy óvatlan pil-
lanatban betolakodik e legtisztább vallási
öröm szentélyébe is. A szép nap nem mul-
hatott el a nélkül, hogy egy néhány el-
kapotott s magáról megfélemedezett ember
botrányt ne csináljon. Ugyanis: Déltűn a
szelid lelkű plebános hivatalos ügyben Csik-
ba távozván, Riemer közvetítő — kinek a
szép összhangzásu harangokban annyi ré-
sze van, mint a harangozóknak a jelesen tar-
tott prédikációiban — egy pár helybeli
schäftmannal szövetkezve Szentmiklósról és
Alfaluból összehívták az ismertebb „mulatni
vagyó“-kat, az iskolából a padokat kihá-
nyatták és a harangok megszólalá-
sa c z i m é n másnap délig tartó böjti bált
tartottak sreggel a hősök zeneszó mellett a
községben körülhordoztatván magukat, Car-
neval-féle diadalmenetet tartottak.

A józanul gondolkozó községi lakosok

nüleg a hajnali csillagok mintájára terem-
tette az Isten; egyszóval, hogy sok szót ne
szaporítsak, olyan ingerlő és csábos vala e
leányka, hogy a Palinál palibb legények
is megtették volna, a mit ő megtett: semmi
rosszat, egyszerűen a háta mögé lopódzott,
s aztán átölelte, a leányka mintha felsi-
koltott volna, Pali pedig megcsókolta. Pász!
... Hanem nem azért van a dolgoknak
kezdetük, hogy folytatásuk ne legyen: va-
dászásra vadászás, eperszedésre eperszedés
következik, — napról napra, hétről hétre.
... Zsuzsikának hívták a kis leányt. A jám-
bor csizmadia volt az apja.

Pali — mert meg vagy az írva régi
históriába, hogy ha elpattan a szikra, bele-
kap a taplóba s gyűjt, gyűjt — úgy okosko-
dott, hogy jót tesz Zsuzsikával, ha örökbe-
fogadja, s már akarta is fogadni, mikor a
Zsuzsika kászujából az epret a nagyothalló
koporsókészítő fia, Gyuri, szedte ki: elment
a tiszlenduhoz s Pali helyett ő fogadta
örökbe Zsuzsikát.

Pali nagyot bámult az üres kászunak,
de vigasztalta magát, hogy megtelik
még a kászu! ... Azt mondta Gyurinak,
hogy költözzék be az udvarba s legyen ne-
ki gazdája. Gyuri beköltözött s az ő és a
Zsuzsika munkás gondossága folytán egé-
szen megifjódott ott az élet. — A Pali lel-
kében, szívében is más gondolatok és ér-
zések kezdtek elhelyezkedni; — tréfán kívül:
Paliból kezdett ügyes ember válni.

Jól mentek a dolgok.

A kászu telt és ürült ...

ezt mindjárt elítélték; többen az értelme-
sek közül többszöri unszolásra sem mentek
a lakosság vallási érzületét meggyalázó
csempészett bába, s ennek köszönhető,
hogy a botrány éle némileg el lett tom-
pítva.)

Kár volt a kolompós bál rendezőinek
meg nem gondolni, hogy minden ily téren
adott rossz példa legelőször rajtok fogja
magát megboszulni; tudni kellett volna,
hogy a ki a társadalmi illemszabályok ellen
vét, azt a maga megérdemelt névén szólít-
ják; ki a polgári törvényeket áthágja, azt
a zsandárok csipik nyakon; ki egyháza
törvényeit — ha tánczolva is — lábbal ta-
possa, az a Mester mondása szerint „pogány
és publikanus“; s ki a törvényt csak a
büntetéstől való félelemből tartja meg, az
szolgalelkű.

Kár volt e szép nap szellemi örömeit
elrontani s a hitélet szép összhangját meg-
zavarni. A törvénytiszteletnek nincs ok e
napnak örülni, mert nem hordhatják ke-
belükben az emelkedett vallásos lélek öntu-
datát; de igen is örülhetnek azok, kik az
egyház törvényét tiszteletben tartották.

S hála Istennek, ilyen — az egynehány
önfeledtet kivéve — Szárhegy közséjének
összes derék székel lakossága.

Legyen mindenkor rajta Istennek ál-
dása!!

Vigilans.

Háromszékmegye.

Kovácsna, 1884. márczius 20.

Tek. szerkesztő ur!

A Kovásznán márczius 1-én rendezett
fillérestély a „Székely Nemzet“ márczius
4-én megjelent 36-ik számában csinosan és
híven le volt írva; s ezzel szemben a „Szé-
kelyföld“ 21-ik számában, tehát 13 nap
mulva, mint újság, a² aláírással egy (rész-
ben) elferdített tudósítás jelenik meg, mibe
a február 16-ki bál is beleférczeltett.

Hogy a „Székelyföld“ igen tisztelt ol-
vasói tiszta képet nyerjenek e tudósítás
felől, felhiva érezzük magunkat a tekinte-
tes szerkesztő ur engedelmével egy pár rö-
vid megjegyzést tenni.

A madarat tolláról, a²-t pedig magát

*) A táncban, mint ilyenben, nem találunk
semmi botrányozásra méltót; de azt magunk is
megrovandónak tartjuk, hogy egy vallásos tényke-
dés magasztosságát a gondatlanság komikumával
zavarják meg. Szerk.

S a mikor alig egy évnek elteltével a
Zsuzsika ölében egy kis pirosfajú „talpra
magyar“ kezdett derült mosolygással csim-
pajkodni, a fiatal szülők szülők örömeinek
látára a Pali szívében is olyanforma ér-
zések kezdtek pezsegni, a minőket apán és
férjen kívül más nem érezhet. — Keresztelő,
komaság: az természetes.

De ezennel beszüntetjük a tréfa hang-
ját, mert a Pali további históriája egészen
komoly ... Ezt a komolyságot mindjárt
Palinak azon csodálkozása árulja el, hogy
a nagynénénél keresztelő egyszer sem for-
dult elő; csodálkozott s teljes komolyság-
gal a jó János uron, de rágonoldva a nagy-
nénére, tudta menteni a keresztelés hiányát
s János urat.

Most nem járt olyan gyakran vadász-
ni; ha ment is, odatért az epres oldal felé,
s el-elgondolkozott ... „A kedves kis
feleség varrósasztal mellett ülve, szerelmes
sötét szemeivel, édesdeden lágy tekintet-
vel rá-rátekint, ő reá a férjre; ő pedig a
boldogságnak egész szívet, egy egész vilá-
got betöltő érzésével ölébe ragadja a földön
játézó, vidám danájú kedves gyermeket, —
oda megy a kedves kis feleséghez, a ke-
dves kis feleség abbahagyja a munkát, a
gyermekre s a férjre tekint: s a feleség s
a férj ajkai egyesülnek egy mennyországos,
édes csókban.“

— Oh, milyen édes az ilyen álom! —
Palin kívül magam is mondom.

(Folytatása következik.)

toztatni akaró, mindig csak ferdíteni szerető ponyva irányáról ismerhetni meg. Már okulhatott volna ön, tisztelt másoló ur, a háromszéki lapok hasábjain kapott és zsebre rakott leccskékből. Ugy látszik, megint meglepte az írói viszketeg s követni igyekszik e népmondát: „Egér nem fér lyukába.”

Hogyha ön a március 1-i fillérestély leírásánál valótlanságokat firkált is, mennyiben a teljesen jóra fordult időt is rossznak kereszteli; mennyiben 24 pár tánczost jelez, mely szám akkor is alig volna kisüthető, ha a vén mamákat is tánczos nőknek számítjuk, és mennyiben ön özv. Bogdánét is emleget, kinek hire helye sem volt ottan, a valódi tánczosnőket, Márkánté és Dávid Anna urasszonyokat pedig teljesen mellőzi; hogyha ön azon urak nevének aláírásánál, kik az estély sikerültét nagyban elősegítették, csak úgy keresztül siklott is; és hogy ön a publikum által annyira megkülönböztetett és kiemelt Vajna Lajos neve eleibe biggyesztesse is saját nevét, mint zeneművész: mindezek nem adtak volna nekünk elég okot arra, hogy az ön díjnoki nagy nevével bibelődjünk.

De midőn ennek, tisztelt barátunk, oka sem lehetett ezen közleményével a dalárdából összezavarni; midőn ön feljegositva sem érezhette magát arra, hogy egy közmívelődési erkölcsi testületet aláasson, annak fényesen sikerült bálját minősítgesse és azt merészelve állítani, hogy amaz elegáns bált nem intelligens fiatalság rendezte: mindezekre engedje meg így fejezni ki magunkat: „Hátrább az agarakkal!”

Hogyha vissza tudna térni emlékező tehetségével a híres zsurnalista január havára, bizonyosan rábukkanna, hogy a kaszinó és dalárda fényes báljai közt volt a polgárbál megtartva, a mely szintén oly tisztességes bál volt, hol a^a urnál függetlenebb és önállóbb egyének akárhányan voltak. Visszaemlékezhetne a^a arra is, hogy Kovásznáról azon úri családok, melyek a kaszinó-bálban jelen voltak, kivétel nélkül részt vettek a dalárda báljában is.

Valami hajlott kora urfiakat is említ a zugirász. Nem tudjuk, hogy kik értetnek ezen általános kifejezés alatt. Hanem reméljük, hogy oly intelligens urakat nem merészel szájára venni irkász ur, a kik mit sem hederitnek az ő irka-firkájára s a kik, ha buzgódsága meg nem szűnik, majd kör-mére koppintanak neki.

Irjon — ha a mundalástól el akar térni — tisztelt barátunk úgy, hogy az a valóságnak megfelelően s tartalma valami élvezetet is nyújtson.

Kár volt a „Sz. N.” 15-ik számában is azt írni, hogy a kaszinó-bál számadásának megvizsgálása alkalmával az 1883-ik évi kaszinói számadás melletti nyugták újbóli megvizsgálására is kiterjeszkedett és arra újból határozott volna a gyűlés; azon állítás légből merített ámitás, olyant jámbor keresztyén nem hisz el, olyant a jegyzőkönyv nem ismer.

Huszonnégyen.

Apróságok.

— A k.-vásárhelyi jótékony nőegylet f. hó 18-án tartá ezen évadban 2-ik fillérestélyét Dobay Lajosné, Tóth Béláné urhölgyek és Demény Ferencz ur rendezése mellett. Közönség közép számmal jelent meg s kitűnően mulatott. A programm következő pontokból állt: Dobay János e lap szerkesztője tartott felolvasást. Vertán Mari kisasszony szépen és érzéssel szavalt. Az üde, gyermekded alak kedves, rokonszenves előadásával ismét teljesen lebilincselé a közönséget. Sok taps és a rendezők által nyújtott csokor volt az elismerés és jutalom, melyben részesült. Kovásznai Finta Géza ur gyakorlott kézre valló finom hegedűjátéka osztatlan tetszésben részesült. A műsor után tánczvigalom kezdődött, melyben a mindkét nembeli ifjuság oly tüzzel és hévvel tánczolt, hogy az embernek önkéntelenül a régi farsangi jó napok jutottak eszébe. A mulatság éjjel után ért véget; a felvillanyozott közönség alig akart akkor is szétozslani. Éjjelkor kezdetét vevő a

tombola, melynek rendezését a kis bazár vállalta magára. A nőegylet is nyert, a közönség is nyert, a kis bazár is nyert, tehát itt is csak jó eredményt konstatálhatunk. Nem mulaszthatjuk el Dobay Lajosné és Tóth Béláné urhölgyeknek, valamint Demény Ferencz fillérlovag urnak, a közönség iránt tanusított figyelem és szívélyes előzékenységért elismerésünket nyilvánítani. Felülfizettek ezen alkalommal: Dr. Cseh Károly 10 kr, Bariczné 20 kr, Velneriterné 20 kr, Benedek Sándor 40 kr, Dénes Lajos 40 kr, Dr. Pethő József 80 kr, Molnár Józsiás 50 kr, Hosszu Béla 10 kr, Dobay János 10 kr, Réthi Józsefné 10 kr, Dr. Póka Dezső 20 kr, Deák Imre 20 kr, Finta Géza 20 kr, Medvés Gy.-né 20 kr, Balázs Lajosné 10 kr, Kovács Károly 20 kr, Erdei Béla 20 kr, Fejér János 11 kr, ifj. Jakab István 30 kr, x + y 20 kr, Boeskor Szöcs Károly 90 kr, Vajna Károly 30 kr. O.

— A k.-vásárhelyi jótékony nőegylet f. hó 25-én a K.-Vásárhelyt létesítődközkörház javára 30 kr belépődj mellett fillérestélyt rendez. Rendezők: Szabó Istvánné, Kőnczei Zsuzsanna, Nagy Dénes, Pásztohi Tibor. Műsorozat: 1. Zongorajáték. Dr. Barabás Sándorné urhölgy által. 2. Felolvasás. Székely János ev. ref. lelkész ur által. 3. Zongorajáték 4 kézre. Dr. Barabás Sándorné és gelencei János Anna urhölgyek által. 4. Szavaltat. Gelencei János Mari urhölgy által. 5. Zongorajáték. Dr. Barabás Sándorné urhölgy által. 6. Felolvasás. Szentiványi Ignác ur által. Tekintve a szép czélt, melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

— A Kézdi-Vásárhelyt létesítődközkörház tárgyában tegnap határozott Háromszékmegye közgyűlése. Ezek folytán megengedett Dobay Lajosnak egy zálogház nyitása. Arany-, ezüstnemekre s ékszerekre 10% s egyéb ingóságokra 15% kamatláb lett megállapítva.

— Kovács Dániel, Kézdi-Vásárhely város köztisztviselőben álló polgára, f. hó 24-én elhalt. Nagy család és rokonság siratja az elhunyt férfit halálát. Béke poraira!

— Kézdi-Vásárhelyt f. hó 21-én egy veszett eb barangolta be az utcákat s több kutyát összemarcangolt. Midőn ezen esetet a rendőrség figyelmébe ajánljuk, nem mulaszthatjuk el egyszersmind arra is felhívni figyelmét, hogy a piacról a csernától utra vezető keskeny utca tisztítására nagyobb gondot fordítson. Ezen utcán az ősz óta összehalmozódott szemét és sár nemcsak a közlekedést akadályozza, hanem dögleleles kigőzölésével a közegészségügyre is felettébb veszélyes.

— A győ.-szenmiklósi „Vörös kereszt egyelet” folyó hó 18-án tartotta meg második fillérestélyét. Az estély fénypontját képezte Lázár Menyhért ügyvéd érdekes felolvasása „A nők társadalmi helyzete a múlt és jelen korban” és Puskás Lajos joggyakornok Arany „Tetemre hívás”-ának elszaválása. Mindkét előadás méltó elismerésben részesített. Ennek lejárátal megkezdődött a táncz, mely éjjeli 12 óráig tartott.

— A bükszádi zendülésről a következő újabb részleteket közölhetjük. A bűnvizsgálat megindítatván, Kelemen István k.-vásárhelyi kir. törvényszéki bíró még márczius 14-én kiszállt a helyszínére, hol anyomozatot a legnagyobb erélyvel folytatja. Eddig már mintegy 10-et fogtak be a főkoripheusok közül s ezek között egy Keresztes János nevezetű egyént, ki a telepítvényesek felbujtogatásával van vádolva s a fennforgó peres ügyben már a királynál is volt kihallgatáson. A helységet 2 század katona és 24 csendőr tartja megszállva. Ez alatt erőlyesen foly a gr. Mikesné és a telepítvényesek között levő polgári peres ügy tárgyalása is Szaecvay Sándor törvényszéki bíró vezetése alatt. A felizgatott nép tehetetlen dühvel nézi a hatóság intézkedéseit, de a tulerővel szemben mit sem mer tenni.

— Peselnek község folyamodott Háromszékmegye közgyűléséhez, hogy engedjessék meg nevét Kővárra átváltoztatni. Az indokokat nem ismerjük, hanem valószínűleg igen pikáns természetűek lehetnek. A f. hó 21-én tartott közgyűlés elutasította a községet sajtáságos kérésével.

— Nyilvános köszönet. Alólirottak elmulaszthatatlan kötelességünknek ismerjük a helybeli takarékpénztár tekintetes igazgatóságának és közgyűlésének hálás köszönetünket nyilvánítani azon hazafias tettéért, hogy az iparos tanulók iskolájának felségélyezésére az évi zárlat alkalmával 50 forintot sziveskedett adományozni. Ezen szívelyessége által egyszersmind lehetővé lett téve, hogy ipariskolánk egyik telnépes osztálya két részre osztatott s a szükséges tanerő alkalmazása foganatosítást nyerhetett, mely által a tanítás sikere biztosítva lett. E nemes tettért fogadja a tekintetes takarékpénztár igazgatósága és közgyűlése ipariskolánk felügyelő bizottságának itt a nyilvánosság előtt is ismételtlen kifejezett leghálásabb köszönetét. Kézdi-Vásárhelyen, 1884. márcz. 20-án. Kovács István, elnök-Gyöngyösi István, jegyző.

— Olvashatatlan névaláírások. A pénzügyminiszter rendeleti uton utasította a pénzügyi hivatalnokokat, hogy mindennemű hivatalos iratokon teljesen és tisztán olvasható névaláírást használjanak. A pénzügyminiszter ez utasítás kiadását fölmerült panaszkok alapján tette.

— Egy 2--4 gymn. vagy felsőnépiskolai osztályt végzett fiu Kézdi-Vásárhelyt — ugyszintén Csik-Szeredában is — Szabó Albert könyvnyomdájában tanulónak felvétetik.

KÖZGAZDASÁG.

A esikmegyei sertéstenyésztés érdekében

Deák Ignác megyei közgazdasági előadó a közizgazgatási bizottság legközelebb tartott ülésében a következő közérdekű előterjesztést tette:

Tek. közizgazgatási bizottság!

Közgazdasági kérdéseink között folytonosan és minden oldalról azt halljuk hangoztatni, hogy talaj- és éghajlati viszonyaink első sorban állattenyésztésre utalnak. Igazat adunk ez állításnak; kezdettük is követni némely irányban ez eszmét de be kell ismernünk, hogy még csak a kezdet kezdetén állunk. Rengeteg leküzdendő akadály áll még előttünk, mig mindennemű gazdasági állataink tenyésztését helyes irányba terelni képesek leszünk.

Nagyobb gazdasági állataink, nevezetesen a ló és szarvasmarha, újabb időben nem is maradnak figyelmen kívül, mert egyfelől a magas kormány, másfelől maga a megye törvényhatósága és a gazdasági egyelet gondoskodik róluk, hova-tovább nagyobb és nagyobb mérvben segítván elő azok okszerű tenyésztését. Mig az állattenyésztés ezen ágaiban némi haladás tagadhatlanul mutatkozik, addig más oldalról sajnálattal kell bevallanunk, hogy juh- és sertésállományunk tenyésztése semmi figyelemben nem részesül s úgy szólva csak a természetre van hagyatva.

Midőn a tek. közizgazgatási bizottság becses figyelmét állattenyésztésünk ezen elhanyagolt ágaira is felhívni bátor vagyok, egyuttal megjegyezni kívánom, hogy a jelen alkalommal csak sertéstenyésztésünkre vonatkozólag fogom rövid észrevételeimet megtenni s a tenyésztés érdekében szerény javaslataimat előterjeszteni.

A szintén elhanyagolt s minden esetre nagyobb haszonnal üzhető juhtenyésztésre vonatkozó javaslataimat pedig más alkalommal fogom előadni.

A megyei gazdasági egyelet legközelebb tartott választmányi ülésén egyik igen tekintélyes tag indítványára határozatilag kimondatott, hogy sertéstenyésztésünk céljaira a gazdasági egyelet saját pénztárából ez idén 400 frtot fordít. Ezen összeg erejéig megfelelő fajtájú jó tenyészkanokat szerez be s azokat a vételárban — esetleg kedvezmények mellett — a folyamodó községeknek kiadja. Ezen határozattal kapcsolatosan az is kimondatott, hogy a törvényhatóság átiratilag kéressék meg az iránt, miszerint a szarvasmarhatenyésztésre vonatkozó megyei szabály-

rendeletet a sertéstenyésztésre is terjessze ki.

Ha megfontoljuk a sertéstenyésztés fontosságát megyénkben, lehetetlen a gazdasági egyelet ezen üdvös kezdeményezését örömmel ne üdvözölnünk.

Nálunk a sertéstenyésztés, daczára a nagy terjedelmű ugnak és erdei legelőeknek, nagyobb jelentőségre nem vergődhetett, miután a fogyasztás a legujabb időkg csak a házi szükségletekre szorult. Ma már azonban a viszonyok megváltoztak s kellelmesen tapasztalhatjuk, hogy sertéseink keresletnek örvendének.

A moldva-oláhországi olcsó sertés behozatala évről évre csökkenvén, a csiki sertéstenyésztés nálunk nemcsak a szűkebb körű házi fogyasztás igényeit kell kielégítse, de nagyobb mérvű kivitelre is kilátást nyújt: méltán megérdemli, hogy e kérdéssel tüzetesebben foglalkozva, a tenyésztés előmozdítására minden lehető tényezőt felkutassunk és felhasználjunk.

Megállapított dolog, hogy megyénk összes birtokterületének majdnem felét az erdőségek foglalják el, mihez, ha a művelés alatt álló terület felét vagyis az ugart s a tulajdonképeni legelőt is hozzá számítjuk: impozáns kiterjedésben áll előttünk egy rengeteg tér, mely gazdaközönségünk állattenyésztésre hívja fel. És most azon kérdés merül fel: vajon kihasználjuk-e jelenlegi állattenyésztésünkkel e tért kellően? Határozottan merem állítani, hogy nem. Nem; mert állatállományunk — még a legsilányabb tenyészetet feltételezve is — nem áll arányban a tér nagyságával. Nincsen kihasználva különösen az erdei legelő, melyen egyáltalán sertéslegeltetés — leszámítva a makkoltatást — nem történik.

Pedig az erdőgazdasággal épen a sertés-tenyésztést lehetne legcélszerűbben, legbiztosabban és legtöbb haszonnal összekapcsolni. Nem értem ez alatt azt, hogy a szarvasmarhát az erdei legelőkről a sertések által ki kellene szorítani, hanem igen is azt, hogy az erdei legelők kihasználásában az eddigi rossz gyakorlattól eltérőleg bizonyos rendszert kell követni, vagyis a sertéseknek is az erdőben tért engedni.

A fiatal erdőségekbe, hol a szarvasmarha kár nélkül nem legelhet, a sertés a fatenyészet minden veszélyeztetése nélkül bebocsátható. A magas, zárt erdőségek legelőjét pedig épen a sertés képes a legnagyobb haszonnal kihasználni, mert ez ott is gazdag élelmet talál, a hol a szarvasmarha már nem él meg, a juh pedig csak tengődik. A sertés a makkot, minden erdei gyümölcsöt, minden gyökérterméket értékesít, miket a szarvasmarha és juh ott hagyott.

Mennyi, így hasznosítható gyökér, növény- és rovaranyag ajánlkoznék erdeinkben e czélra, a nélkül, hogy a fatermés legkevésbé is szenvedne! Mégis a sertéstenyésztés még a juhtenyésztésnél is csekélyebb mértékben van megyénkben kifejlesztve.

Egyedül csak az ugarlegelőkre szoríthatnak a mai viszonyok szerint sertéseink, hol, kivált a nyári hőségben, nemcsak a természetüknek megfelelő árnyas helyet nélkülözik, hanem a legtöbb helyen a nélkülözhetlen vizet sem találjuk meg. A változókéony időjárás, a szeszélyes hőmérséki változatok hatályai ellen az ugarlegelők semmi menedéket nem nyújtanak a sertéseknek. Innen származnak a nálunk majdnem uralkodóvá vált járványos betegségek s ezek között főleg a torokgyík, mely évenként nagyban szedi áldozatait.

Tagadhatatlan tehát már csak ezen utóbbi szempontból is, hogy az erdei legelők okszerű felhasználása mellett a szarvasmarha- és juhtenyésztésnek legkisebb meg rövidítése nélkül sertésállományunk megtízszerezhető lenne.

Ennyit láttam szükségesnek a sertésállomány szaporítása szempontjából ez alkalommal felsorolni, mire a községek figyelmét felhivandónak tartom.

Az állomány javítása és nemesítése czéljából pedig, miután a gazdasági egyelet a kezdeményező lépést már megtette, bá-

tor vagyok egy kidolgozott szabályrendeletet javaslatként előterjeszteni, kérvén a tek. közigazgatási bizottságot, hogy azt a maga részéről elfogadja s a megyei törvényhatóság figyelmébe ajánlani sziveskedjék.

A sertésenyésztés előmozdítása érdekében tett ezen indítványt a közigazgatási bizottság elfogadta s a szabályrendeletet javaslatot a megyei törvényhatósági bizottsághoz tárgyalás és további intézkedés végett áttétetni határozta.

A szebeni kis lutri.
H u z á s m á r c i u s 19-én.
26. 31. 32. 17. 37.

Piaczi árak		Kézdi-Vásár-hely		Csik-Szereda		Gy.-Szt. Miklós	
		már. 20.	frt kr	már. 9.	frt kr	már. 15.	frt kr
Héctölter	Buza) tiszta	6 80	7 —	7 —	7 —	—	—
	) elegy	6 —	6 25	6 —	6 —	—	—
	Rozs) tiszta	4 30	5 —	4 75	4 75	—	—
	) elegy	— —	4 50	4 25	4 25	—	—
	Árpa) tiszta	4 70	4 75	4 75	4 75	—	—
	) elegy	— —	4 25	4 —	4 —	—	—
	Zab	3 —	3 —	2 75	2 75	—	—
	Törökbuza	4 50	5 50	5 25	5 25	—	—
	Kása) köles	10 —	10 —	10 —	10 —	—	—
	) árpa	30 —	— —	— —	— —	—	—
Kilogr.	Borsó	8 —	5 50	5 25	5 25	—	—
	Lencse	11 —	— —	— —	— —	—	—
	Fuszulyka	7 —	5 —	5 50	5 50	—	—
	Lenmag	— —	8 —	8 —	8 —	—	—
	Kendermag	— —	— —	— —	— —	—	—
	Bükköny	— —	50 —	— —	— —	—	—
	Pityóka	1 60	1 —	1 50	1 50	—	—
	Marhahus	— 40	— 36	— 36	— 36	—	—
	Disznóhus	— 48	— 52	— 52	— 52	—	—
	Juh-hus	— —	— —	— —	— —	—	—
Darab	Szalonna	— 75	— 70	— 75	— 75	—	—
	Fagygyu	— 32	— 40	— 40	— 40	—	—
	Malacz	1 50	1 20	1 30	1 30	—	—
	Lúd	1 20	— 90	— 90	— 90	—	—
	Bárány) fejtér	2 80	2 50	2 33	2 33	—	—
	) fekete	3 60	3 33	3 —	3 —	—	—
	Egy pár csirke	— 60	— 50	— 50	— 50	—	—
	10 tojás	— 15	— 20	— 20	— 20	—	—

Hivatalos árfolyamok és érték- a budapesti áru-tőzsdén.

Márczius 21-én.

Magyar aranyjáradék 6%	122.20
Magyar aranyjáradék 4%	91.95
Magy. papírjáradék 5%	88.55
Magyar vasúti kölesön	141.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	95.25

M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	117.—
M. keleti vasúti államköt. III.	100.25
Magyar földtehermentesítőköt. 100.75	
M. földtehermentesítőköt. záradékkal	99.75
Temes-bánati földteherm. kötvény	100.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	99.50
Erdélyi földtehermentesítőköt. 100.—	
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	100.—
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	97.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölesön	116.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	114.—
Osztrák járadék papírban	79.75
Osztrák járadék ezüstben	80.85
Osztrák járadék aranyban	101.75
1860. államsorsjegyek	136.50
Osztrák-magyar bankrészvény	845.—
Magyar hitelbank-részvény	326.75
Osztrák hitelintézet-részvény	323.60
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.68
20 frankos arany	9.60
Német birodalmi márka	59.20
London (2 havi váltókért)	121.50

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Mórész Gyula.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 422. tkvi.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kvásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a márkosfalvi ev. ref. egyházmegye végrehajtónak márkosfalvi Barabás József végrehajtást szenvedő elleni 372 ft 91 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kvásárhelyi kir. törvényszék területén levő Márkosfalva községében fekvő, a márkosfalvi 544. sz. tjkvben 543, 544, 1313¹/₂, 1319¹/₂, 1613¹/₂, 1614, 2134, 2205, 3043¹/₂ és 3385 hrsz. ingatlanokra, az 55. sz. tjkvben 178-tól 184. hrsz. ingatlanokból végrehajtást szenvedő járandóságára együtt 689 ft kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi június hó 6-ik napján délelőtti 9 órakor Márkosfalva községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát telekkönyvi testenként vagy

készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1884. évi január 29-én tartott üléséből.

Sz. 1—1884.
b. m.

Árverési hirdetmény.

A kvásárhelyi kir. törvényszéknek, mint esődbíróságnak 880—1884. szám alatt kelt végzése alapján, a vagyonbuktott kvásárhelyi II. temetkezési egyesület 68 forintba becsült, és pedig a 411-től 420 számok alatti kőzdivásárhelyi takarékpénztári részvények és szelvényeinek közárverésen leendő elárverésére határnapul folyó 1884. évi április hó 1-ő napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki, Kőzdivásárhelyen lévő közjegyzői irodámba.

Miről venni szándékozik azon figyelemztetéssel értesítettnek, hogy az árverési feltételeket alattirt kir. közjegyző, mint bírói megbízott irodájában, a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Kőzdi-Vásárhelyen, 1884. márczius hó 19-én.

Dénes Lajos,
kir. közjegyző,
mint bírói megbízott.

Hirdetmény.

Nagy József szeszgyártulajdonosnak a kantai utczában fekvő háza első emeleti részének első része, mely áll 4 szobából, 1 konyhából, udvarral és istállóval hasznosbérbe adandó. 3—4

Értekezhetni tulajdonosnál.

Édes anyám, ki már éltés asszony, huzamosabb időn keresztül csuszban szenvedett a nélkül, hogy segélyre találjon. Véletlenségből azonban egy háziszert birtokba jutottam, mely nemcsak nekem szerzett gyógyulást, hanem jó anyámat is gyorsan megszabadította a fájdalmaktól. Hasonló bajban szenvedőknek hallából szivesen adok díjtalanul közelebbi utasítást.

Hilina M.,
Bécs, I. Getreidenmarkt 2.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy a ki az eczeteszezt készítésként a legújabb módját elcsatítani akarja, **ecse-kély fizetésért a legnagyobb készséggel teljesítem:** megemlítem érdemem, hogy naponta csak egyszer kell feltölteni és mégis erősebb s finomabb aromája van, mint az eddig készítettnek.

(NB. A kinek jelenleg is van eczetgyára, azt szintén át lehet alakítani az új rendszerre.)

Értekezni lehet Lóvi József ur vendéglőjében.
Kőzdi-Vásárhelyt, 1884.

Manchen Mihály

mint a már 1822. év óta fennálló s legjobb hírnévnek örvendő

Legjobb szerkezet **Forgó csapok**

harang-öntőde

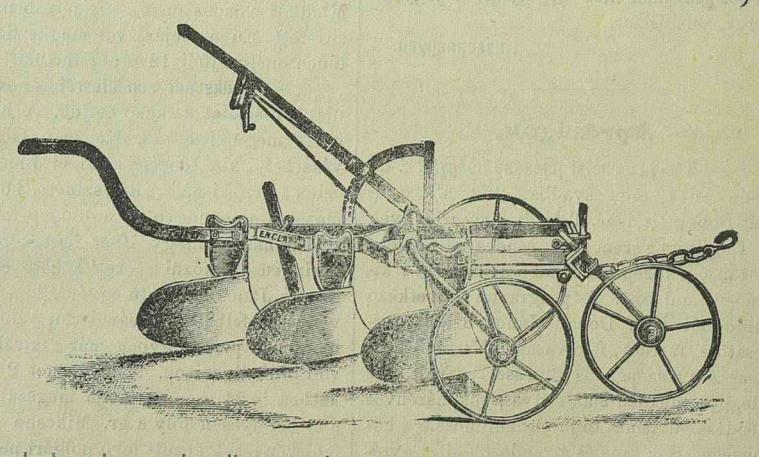
birtokosa és vezetője

Segesvárott (Erdélyben), felső piac-sor 168. ház-szám a.,

ajánlja magát a nagyérdemű közönségnek mindennemű új harangok készítésére, valamint régi, megromlott állapotban levő harangok tet-szés szerinti nagyságban való átöntésére, ugyszintén raktár-kész-letben létező kisebb rendű harangok pontos szállítására. Mindent a leg-jobb és legtisztább anyagból, solid munka jótállás és jutányos árak mellett.

2—3

HOWARD-féle háromvasú ekeket,

melyek valamennyi nyilvános eke- és szántás-versenyen, melyekben résztvettek, az első díjakkal s legutóbb Lepsényben 1883. szeptember havában, szemben Clayton és Schuitleworth, Eckert, Sack, Schlick-Krumpach és több más gyártmányu legújabb hármas ekéivel az 500 frankos állami díjjal mint első díjjal jutalmaztattak, 10—10 a legolcsóbb árak mellett ajánl

NICHOLSON W. FÜLÖP ÉS TÁRSAI
gépgyára, Budapest, gyár-utca 48.